

valgkredse. Bl. a. under hensyn til den uens befolkningstæthed i hovedstadsområdets enkelte dele foreslås der tilsikret yderområderne (Frederiksborg og Roskilde amtskredse) en overrepræsentation i forhold til deres folketal, således at befolkningen får en rimelig medindflydelse på de indgribende beslutninger, som amtsrådet skal træffe vedrørende udviklingen i disse områder. Amtsrådets politiske sammensætning bestemmes af det samlede valgresultat i hele amtskommunen.

Amtskommunens styrelse skal fastlægges i en af det fælles amtsråd vedtagen styrelsesvedtægt, men der åbnes mulighed for en vis decentralisering af forvaltningen, således at en uoverskuelig central administration kan undgås. Fra 1974 skal det fælles amtsråd som nævnt varetage de mest presserende fælles opgaver i hovedstadsområdet og i den forbindelse administrere en særlig udviklingsstøtte til kommunerne samt forberede oprettelsen af den nye amtskommune pr. 1. april 1977.

Vedrørende det nærmere indhold af lovforslaget henvises til bemærkningerne til det den 3. marts 1972 fremsatte lovforslag, Folketingstidende 1971-72 tillæg A. sp. 2785.

Lovforslaget blev i folketinget fremsat og behandlet sammen med *forslag til lov om udligning i hovedstadsområdet*. (se nærmest følgende sag).

Ved 1. behandlingen forhandlede herudover sammen med de nævnte 2 lovforslag: *forslag til lov om regionplanlægning i hovedstadsområdet* (fremsat af boligministeren) (se A. I. nr. 34), *forslag til lov om et hovedstadsråd* (fremsat af Niels Helveg Petersen m.fl.) (se nedenfor under nr. 35) samt *forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af et planlægningsråd m.v. samt om kommunal og amtskommunal udligning i hovedstadsområdet* (fremsat af Poul Schlüter m.fl.) (se B. II. nr. 13).

Lovforslaget fik ved 1. behandling en kritisk modtagelse. Den socialdemokratiske ordfører, *Ove Hansen* (S), betegnede dog genfremsettelsen af lovforslagene om en amtskommune for hovedstadsområdet og om udligning i hovedstadsområdet som en „igangsætningstilladelse til udvalgsarbejdets påbegyndelse“. Der var bred enighed om behovet for en hurtig løsning på hovedstadsområdets problemer, og fra alle sider blev der givet udtryk for stor forhandlingsvilje.

Om den nærmere debat henvises til referatet i folketingets forhandlinger sp. 1853.

Som et led i det i maj 1973 opnåede forlig omkring hovedstadsreformen blev nærværende lovforslag taget tilbage.